

El CoNCA fa la primera diagnosi sobre la cultura a Catalunya El president considera que l'estat de la cultura i de les arts té dèficits d'autèntica gravetat

El president del Consell de la Cultura i de les Arts ([CoNCA](#)), Francesc Guardans, va presentar ahir el primer 'Informe Anual sobre l'estat de la Cultura i de les Arts a Catalunya 2010' ([pdf](#)). És un document de dues-centes pàgines que fa una diagnosi (també n'han dit radiografia, cartografia...) de la situació de la cultura a Catalunya. A la primera part, s'hi tracen les grans línies conceptuals del paper que ha de representar la cultura; a la segona, s'hi exposa l'anàlisi sector per sector.

Un dossier més pessimista que no optimista?, van demanar a Guardans. Va respondre: 'És un informe objectiu, fet per un organisme independent, en què enfoquem aquells aspectes que s'han d'aprofundir i millorar.' Ara, una estona abans, durant l'exposició, havia parlat de 'dèficits d'autèntica gravetat', però tampoc no els havia detallats.

De l'explicació feta per Guardans, se'n van treure poques conclusions. Ho havia advertit d'entrada: 'És un document dens, ampli, difícil de resumir.' Però, a banda la poca llum que va aportar sobre el document, sí que és clar d'estructura, ple d'informació que mai no s'havia aplegat abans; i amb 'perles' i dades poc il·luminades (que s'han de trobar), però il·luminadores. Acompanyant l'informe, el CoNCA ha redactat vint-i-cinc punts, que són els compromisos, derivats del document, que l'organisme assumeix (annex de la columna).

Primera part de l'informe

La diagnosi comença amb una primera part de grans línies conceptuals i ideològiques. No en va n'ha estat un dels principals redactors el filòsof Xavier Antich, vocal del CoNCA. El document s'organitza en cinc apartats: dimensió social de la cultura, cultura i economia, cultura i educació, cultura i territori, cultura i patrimoni.

En aquesta primera part es considera la cultura com un bé públic comú, com un bé preferent: la cultura ocupa un lloc privilegiat en el desenvolupament, la integració i la cohesió social. L'informe prioritza la consideració social de la cultura.

Guardans va destacar que s'hi entengués la cultura com un valor estratègic de la nostra economia, i que s'havia de deixar de veure com la germana pobre i considerar-la generadora de riquesa. El dossier constata que manquen dades relatives a Catalunya per a estimar l'impacte de la cultura en l'economia catalana. També aborda la despesa en cultura de l'administració pública: mentre els ajuntaments són els que hi destinen més diners (78,10 euros per habitant), l'estat espanyol és el que n'hi destina menys (10,88 euros per habitant). A més, en una gràfica es veu que les aportacions més grosses de l'estat espanyol en cultura a Catalunya, aquests últims anys, van ser el 2003 i el 2007, en tots dos casos, un any abans de les eleccions generals. (La partida dedicada a l'Institut Cervantes, tota sola, és superior als diners rebuts per Catalunya.)

Els territoris de parla catalana

En l'apartat de cultura i territori, el document dedica un subapartat als territoris de parla catalana. Constata 'un retrocés respecte de les èpoques en les quals les relacions eren fluides i no limitades per posicions partidistes.' Però també denuncia el sistema jurídic-constitucional de l'estat espanyol, en concret l'article 145 de la constitució espanyola, que impedeix les relacions entre comunitats autònomes. En aquest apartat, el CoNCA s'ofereix com a mitjancer i creador de nous ponts de diàlegs.

Segona part de l'informe

La segona part fa una diagnosi per sectors culturals concrets. La pregunta de si hi havia aspectes que compartissin tots els sectors culturals estudiats, o una bona part, Guardans la va respondre esmentant la internacionalització, la redacció de l'estatut de l'artista i la distribució. Jordi Coca, un altre vocal del CoNCA, observa que un dels punts clau és precisament la distribució: és dolenta, o nul·la, de manera que un producte cultural arriba malament al públic o ni tan sols hi arriba.

En l'àmbit de la fotografia l'escrit al·ludeix al fons de l'Arxiu Centelles. Diu que 'seria bo que les institucions desvinculessin la noció de patrimoni de la idea de propietat. El patrimoni és un bé públic comú i s'ha d'adquirir en coherència amb aquest concepte.'

En l'àmbit del cinema fa un crit d'atenció sobre el fet que el cinema català sigui encara un gran desconegut a Catalunya, ço que n'afecta la supervivència. L'informe demana mesures urgents per a donar al cinema català l'impuls i el suport que requereix; dóna suport a la llei del cinema de Catalunya, remet a l'informe prescriptiu que ja va preparar el CoNCA fa uns quants mesos i demana que Catalunya sigui capdavantera en la projecció de films en versió original.

Sobre el sector teatral, qüestiona el paper del Teatre Nacional de Catalunya: 'La concepció de determinats equipaments de primera magnitud, com el TNC, serien més útils si s'haguessin concebut des d'una òptica territorial. O si el TNC tal com funciona ara, fos completat per una autèntica xarxa municipal i de centres de producció que, a hores d'ara, trenta-tres anys després de la recuperació de la democràcia, a Catalunya no ha estat possible.'

29 juny 2010